

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۲۷

عبدالباری جهانی

خيام - جهانی

قسمت هفتم

ترجمه اشعاری چند از سروده های حضرت "عمر خیام" رض بزبان زیبای پشتو از قلم عبدالباری جهانی

من ترک همه گیرم و ترک می نه
وز جمله گزیر باشدم از وی نه
آیا بود آن که من مسلمان گردم
پس ترک می مغانه گیرم هی نه

«خیام»

زه او جام به سره مله یو نور له هر څه توبه گار یم
دا هستي می در پرپر دمه یو د سرو شرابو یار یم
ته خو بنه وایې ناصحه چی را واوره مسلمان سه
بیا نو می او مغان پرپر دم هغه نه کیری هوبنیار یم

«جهانی»

دانی ز چه روی اوفتادست و چه راه
آزادی سرو و سوسن اندر افواه
کین دارد ده زبان و لیکن خاموش
و آنراست دو صد دست و لیکن کوتاه

«خیام»

ته پوهیرې چی دا ولي آوازي دی چی خپرېری
چی سوسن سرو ازاد دي خوله پر خوله يي کيسې کيری
د سوسن سره لس ژبی خو هیخ نه وایی خاموش دی
او د سروی سل لاسونه خوله خانه نه اوردېری

«جهانی»

چند از پی حرص و آز فرسوده
سرگشته دوي گرد جهان بیهوده
افتند و رویم و دیگر آیند و روند
یک دم به مراد خویشتن نابوده

«خیام»

لا دي خو د حرص پر لاره روح او تن دي سولولي
لا لهانده پر جهان يي تر زرگي اغزي ختلي
راغلل، خو به، نور به راسي دهغوی هم دغه لاره
خوک يو دم تر خپل هدفه دلته نه دي رسيدلي

«جهانی»

جانا ز کدام دست برخاسته ای
کز طلعت خویش ماه را کاسته ای
خوبان جهان بعید رو آورند
تو عید بروی خویش آراسته یی

«خیام»

ز ما بنایستی له کومه لاسه کوم کماله یی راغلی
چی له مخه دي سپورمی ده په اسمان کی شرمیدلی
د نری بنکلی مخونه د اختر په ورځ سینگار کړي
تا په خپل مخ د اختر ورځ بنکلی کړي سینگار کړي

«جهانی»

تن در غم روزگار بیداد مده
ما را ز غم گذشتگان یاد مده
دل جز به سر زلف پریزاد مده
بی باده مباش و عمر برباد مده

«خیام»

دېر چی خای نه کي په زړه کی د زمان ظالم غمونه
مور ته مه رواره نا خوالی د پیرویو تیر کلونه
زړه د یار په زلفو بند که هیروه دا نور بندونه
پیاله مه ایبرده له لاسه چی برباد نه کي کلونه

«جهانی»

تا کی غم آن خورم که دارم یانه
وین عمر بخوشدلی گذارم یانه
پر کن قدح باده که معلوم نیست
کین دم که فرو برم بر آرم یانه
«خیام»

غم تر خو خورمه دوستانو څه لرم څه نه لرمه
دا څو ورځی په مستیو تیروم که یې پرېږدمه
جام می ډک که له شرابو چی معلومه راته نه ده
له سینی یې بیرته باسم دا نفس چی کښته ورمه
«جهانی»

پیری دیدم به خواب مستی خفته
وز گرد شعور خانه تن رفته
می خورده و مست خفته و آشفته
والله لطیف به عباده گفته
«خیام»

پر دنیا که د خورلو اغوستو دي نعمتونه
په طلب کی دي تاوان دی چی پر لار یې ږدي گامونه
نور چی هر څه دلته ویني وریا نه ارزي هوښیار ته
چی په دي متاع خرڅ نه کی د خپل عمر گران کلونه
«جهانی»

*** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این شاعر و نویسنده معزز را مطالعه کنند،
میتوانند با اجرای "کلیک" برعکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

برای مطالعه بخش های اول تا ششم بالا لینک های آتی کلیک فرمائید:
قسمت اول

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahani_۱.pdf

قسمت دوم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۲.pdf

قسمت سوم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۳.pdf

قسمت چارم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۴.pdf

قسمت پنجم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۵.pdf

قسمت ششم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۶.pdf

خيام - جهانی قسمت هفتم

[jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۷.pdf](http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۷.pdf)